



נבחרתי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..



פניני הלכה

**אין דיני שבוע שחל בו נוהגים,
כאשר תשעה באב חל בשבת או
ביום ראשון**

מתוך שעה ס' ק"ו ה"א
למרן הגר"י רצאבי שליט"א

תשעה באב שחל ביום ראשון, או אפילו חל בשבת ונדחה ליום ראשון, אין איסור כיבוס בשבוע שלפניו [ובפרט יש להקל במכוסס מקודס], וכן אין צריך לימנע מרחיצה בחמין, מאחר שלא חל בו ת"ב. והוא הדין שמותר להסתפר, להנהיגין שלא לימנע אלא בשבוע שחל בו ת"ב, כדלעיל סימן ק"ג סעיף ג'. אבל להנהיגין לימנע כבר מ"ז בתמוז, ברור שאסור:

ובעני יצחק שם כתב מקורו וטעמו וז"ל: סימן תקנ"א סעיף ד' בסתם. שו"ת עולת יצחק סימן ס"ז אות י'. ואעפ"י שסיים בשלחן ערוך שם בשם יש מי שאומר, שנהגו לאסור בתשעה באב שנדחה כל שבוע שלפניו, ונקיטנין דכוונתו דלכתחילה יש לחוש לדעת יש מי שאומר אע"ג דהעיקר בדעה הראשונה **המושך בעמוד השלישי**

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

אלה מסעי בני וגו' (במדבר ל"א א)

כתב מוהר"ר חיים כסאר זצ"ל על פסוק זה: לרמוז לאדם ג"כ שכמו שהלכו אבותינו במדבר היו מסעם וחניותם ע"פ ה' דכתיב ע"פ ה' יסעו בני וע"פ ה' יחנו וגו', כמו כן יהיו מסעיו וחניותיו של אדם בעוה"ז, הדומה למדבר, בעסק התורה ובעשיית המצוות בהליכתו ובישיבתו לשם ב"ה, ולפיכך הקדים הכתוב מוצאיהם למסעיהם ואח"כ בהיפך, ללמדנו שכשילך האדם בדרך הזאת אזי יזכה שתהיה יציאתו מהעוה"ז כביאתו, מה ביאתו בלא חטא אף יציאתו בלא חטא, ועליו נאמר ברוך אתה בבא, וברוך אתה בצאתך. עכ"ל.

בהרבה ספרי חז"ל וגם בספרי קדמונינו חכמי תימן, מצינו שדרשו את מסעות בני על שם מסעות האדם בעולמו הן על נשמתו והן על גופו. ומעניין לעניין באותו עניין, יש לתת לב שמסעותיו של האדם בזה הזמן, ר"ל בתקופה זו שמקובל ללכת ליטייל ולנפוש, להתרענן ולהחליף כח לאחר שנה עמוסה ומייגע, וע"כ הרבה נוסעים הם וילדיהם לכמה ימים.

אין ברצוננו כאן לעסוק בגוף המקומות, שפשוט שעל האדם לילך אך ורק למקומות כשרים וטהורים. אלא עניינו בזה העלה, בענין זמני נסיעות אלו. והאמת שנושא זה אינו מתייחס רק לנסיעות טיול ונופש, אלא אף לנסיעות לתפילה על קברי צדיקים או להתברך מגדולי ישראל, ואף לשמוע שיעור תורה שצריך האדם לדעת מתי הזמן הראוי לזה.

גם לא באתי בואת לפסוק הלכה (לא זכיתי להיות ממורי הוראות בישראל), אלא רק לעורר ולפקוח עיני העם. כמו"כ אין אנו עוסקים בדברים שאינם נוגעים לחינוך הילדים, כגון האם אפשר, צריך או כדאי להפסיד לימוד (קבוע או שאינו קבוע) בכדי ללכת לגדולי ישראל, שיספרו שער ראש הבן אשר הגיע לגיל שלוש ויברכוהו. אלא עניינו בזה רק בנושא חינוך ילדינו כתוצאה ממעשינו וכדלהלן.

הרבה אנשים מעדיפים משיקולים כלכליים, ללכת ולנפוש בחודשים אייר וסיון, ואולי גם חלק מתמוז מאשר בחודש אב, שהעלויות בחודש זה גבוהות עקב הביקוש הרב. ויש שמצרפים לזה או אפילו זוהי סיבתם העיקרית, שבחודשים אלו אין הרבה מטיילים ולכן אין פריצות ומרעין בישין. ובאמת אכן הם צודקים שכך הן פני הדברים ומסיבה זו אנו בת"ת עושים את הטויל השנתי של התלמידים, קודם תחילת החודש השביעי למניינים, שעד אז הם עסוקים בלימודיהם ולא התחילו קייטנות. אך השאלה נשאלת מה היתרונות ומה החסרונות של כל פן. בכדי שהאדם ידע מה הנכון ומה עליו לעשות.

ראשית יש לדעת, ששיקול כלכלי אינו עומד כלל כנגד שיקול חינוכי, וזאת מפני שאדם מחויב למסור נפש על חינוך ילדיו וכ"ש לא להזיקם במעשיו. דמה בנפשך, יאמרו לאדם אם תמנע מבניך ללמוד תורה שעה אחת, תקבל סכום כסף מכובד! האם יתפתה לדבר?! האם יש צד לחשוב שזהו דבר נכון? ב"מ מהא"י דעתא. א"כ מה שנותר לשיקולים, הוא רק הפן הרוחני זה מול זה.

כאשר הולכים בזמנים הנ"ל שהינם על חשבון זמני הלימודים במוסדות החינוך, מרויחים מזה דבר אחד בלבד, שכמעט ואין מרעין בישין בזמנים אלו. מאידך, מפסידים הרבה דברים בחינוך הילדים. הן החוסרים של הלימודים התורניים (גמרא, משנה וכיו"ב), ושאינן תורניים (חשבון, קריאה וכיו"ב). והן שמפסידים לשמור על מסגרת קבועה, שהיא הוציאו הוריהם במהלך המסגרת הלימודית. ומילא החוסרים הלימודים שאינם תורניים מסתמא הוריהם ישלימום עם בניהם. אך החוסרים התורניים, גם אם הם השלימו את הספק החומר הלימודי, את הזמן הנחסר של הלימוד אינם יכולים להשלים. ואין זה דומה לטיול וכיו"ב שמקיים המוסד החינוכי, כי הוא עושה זאת להתרעננות התלמידים וכל התלמידים עושים זאת ביחד, משא"כ כאן. לא זו בלבד, מלמד הוא את בניו שכביכול טיול ונופש עדיף על לימוד התורה, ומחנכם שאפשר לבטל למוד תורה קבוע לדברים אלה.

גם כאשר נוסעים להתפלל עם הילדים על קברות הצדיקים וכיו"ב, ראשית יש לברר הלכתית אם מותר לבטל תורה על זאת, ובנוסף יש לשקול שוב את הפן החינוכי בזה. וכמו"כ כשרוצים שהילד יישאר ער לשיעור או דרשה של רב מסוים שמגיע לעיתים רחוקות, ודבר זה מסתמא יפגע בו למחרת במהלך היום, יש לשקול היטב מה עדיף. ואמנם צעיר אני לימים, אך חושבני שבאלו הדברים חובת ההורים להתייעץ עם מורי הוראה, ולכל הפחות עם אנשי החינוך היראים לדבר ה', ולא להחליט בדברים אלה על דעת עצמם. וכשמדובר לנסוע עם ילד אחד בלבד בדוקא, כדאי להתייעץ עם מחנכו שהוא קרוב אליו ויודע יותר באמת מה צורך הילד ואם הדבר יגרם לו להתעלות או ח"ו להיפך. וה' ב"ה יתקננו בעצה טובה מלפניו, אמן.

יבורך משפע בריכה העליונה, האיש היקר במעלה אך צנוע ונחבא, עושה רבות למען ישראל, ולא מניח ידו מצאן קדושי ישראל, ר' **אברהם מדויל** הי"ד, שה"ד שיוכה להמשיך להגדיל מעשיו, וחפץ ה' בידו יצלה, ויראה כל צאצאיו כפרץ חור, גבריאות איתנה ועוורא מעליא, ויזכו לכל מדה טובה, ולשמחת בית השאנבה, אצ"ר.

מחידושי רבותינו

מוהר"ר אברהם צנעני זצ"ל המכונה אבצ"ן
בהקדמתו לחיבורו קדש הלולים

הערה למשכיל

גם אמרתי לרמוז מעין המאורע, מאודות הדור הרע, כי פשתה המחלוקת, פוסעת ומזקת, ורבים רודפים אחריה, ודרים בחצריה, בלי הנאה ותועלת, וטובם שוללת, וגולים למים רעים, וסופם נדים ונעים, ובראותי את אשמי, רציתי להוכיח את עצמי, ואענה בניבי, למי שהוא כיוצא ב, ישמע חכם ויוסיף לקח מרקחת, ורוקח להבין משל ומליצה, חכם שומע לעצה, נפשך בטוב תלין, בסוד יש מעליך, רמ"ן רמ"ן, בחילוף שי עלמ"ן, אהובי הוזהר ואחי הצוהר, ורבי הטוהר, אעיר אם תרצה, עזיבת הקצה לאל חי תירצה, אחיות מיצועים ואהבת הרעיים, מה טוב ומה נעים, ועבדך רצוע, לרגלך כנוע פגום ושרוע, וקולמוס הלשון יעורר בי רחשון, למול נהר פישון, אעורר רעיוני להפיק רצוני, תרוה צמאוני, בחכמה ודעת, ואון שומעת, ובינה נקבעת, מה טובו אהלים, משוכים כנחלים, וגליהם נחים, במשכנות מבטחים, רצונם יפיקו, וסודם ימתיקו, ושפע ייקו, לגנה ניטעת, בכל עת זורעת, וזאת היא מודעת, טוב מעינות, צלולים צוננות, מריקים לתוך גנות, עריבים לשותתם, בדרך לנחותם, בשיח שפתותם, נקיים מכיעור, והגים על כיעור, ולהם אין שיעור, על שש מעלות עולין, נוחלין ומנחילין, מטהרין מזוחלין. מצורע בתוכם רוחץ, ובהם לא חוצץ, במיעוטן יספיקו, ובם לא נדבקו, וטהרתן עומדת, לעולם נחמדת, בחברה נצמדת, טובה העצה, תמהר תרצה, לעולם הקטן ראש יורגל, בפרטן טובים הראשים, בעינים חשים, בעת הם ניגשים, כדלים וכרשים, טובה הקומה, לצורה היא דומה, ענוה עם תומה, והשלכת מרמה, טובה האהבה, בהעדר האיבה, לזקן ולשיבה, מאד היא נשגבה וטובה, החברה בכושר ובטהרה, בפחד ובמורא ונפש נקשרה, ושפלות וכניעה, תטהר הדיעה, רננות יביעה, בחכמה נודעה, וטהרת הלבבות, תעורר מחשבות, אלפים ורבבות, באחות משולבות, ושכל החופף, בכנפיו יעופף, וקומתו כופף, בצילו יסתופף, וגולם הנעלה בקוץ היו"ד נתלה, בעניו הוא נגלה, ואליו נתכנה: וסוד מדת אין, לא תשורנה עין, בדל"ת ובז"ן, ואבן די לא בידן, טובים השניים, שקולים בכף מאזנים, בליבוני שיניים, והגיון שפתיים, בחברת העדה. וצירי תעודה, ומשמיע תורה בנפש חרידה, זקנים ונערים, תמימים וישרים, חסידים וטהורים, וברים עם מורים, בלב אחד עונים, בשירות ורננים, וריבוי הגיונים, ומזמור שושנים, ונחזור לענין, לאמת הבניין, בסודי הקניין, צדקה כשרין מה טובו הבלים, בכשרון מפעלים, בסוד סולם עולים, בגנה נשתלים, חבצלת תרון, בזוהר השרון, ובנסוע ארון, יסירון כל חרון, בחיק דודה תתחבר, ופנים לה יסבור, ויוסף בר יצבור, חק עולם ולא יעבור, תאומים יפיקו, וסודם ימתיקו, ושפע יספיקו, ורצון יריקו, וארך אפיים, יעורר כפלים לשבע עינים, במול בנתיים, ויחיש עת רצון, להשיב שארית הצאן, ויכרות כל לצון, בפנימי וחיצון, והפך מכל זה, מגואל ונבוה, כנבון וחווה, ומזה בן מזה, וחילוף הדעות, גרמא היא לטעות, היא לטעות, שחין אבעבעות, ונתן מגרעות, אחיות הקנאה, תעורר קול שנאה, ועטוף הוא נראה, בתוך טיט ובצואה, ותאוה גוברת, כמו צל עוברת, לבעלה קוברת, ובאש בוערת, ורודף אחר כבוד, לאל זר הוא עובד, ומארץ יאבד, אשר לקדושו לא יכבד, ועניין גסות רוח, כמו סיר נפות, בעצמו הוא בטוח, ופתע רצוח, וגיאות ורדיפה, ומידת חניפה, סקילה ושריפה, כקרוב הוא נספה, ונפשו לא נחה, להרבות עוד שיחה, כדעת הזחה, כי כל מאריך טרחא, יעידון אותותי, ושיח שפתותי, מרותי ורבותי, אם לא עכשו אימתי, דין ודברים עליכם אחי ורעיי, אני הקל והשפל לא חכם ולא נבון, לא מוכיח ולא מורה לא גמרן, ולא קבלן, אלא יהודי, ומי יתן ואהיה עפר תחת כפות רגלי החכמים, השומעים דברי מוסר, אמת לא טובה השמועה, מאוסה היא ונגועה, איך יפול קיטרוג בין החברים, באיזה עינים, עד שכל אחד אינו יסבול דברי חברו, ומתרחק ח"ו משיבתו, וזה השנאה גרמא היא להמציא פתח לסיבה חיצונית, ליכנס בתחום הקדושה ר"ל, ולינק השפע הבא, לחמדת ימים, וגו'. לשפחה תירש גבירתה ואחז"ל האיי מאן דבעי למהוי חסידא ליקיים מילי דהאבות בחילוף ואהבת ב"פ ואהבת את ה' אלדיך ואהבת לרעך כמוך אני ה' מספרה שוה דוק ותשכח כי ייחוד העליון תלוי בקדושת ישראל למטה כשהם בייחוד ובאהבה ובלאו הכי הם גורמין הפרד וקיצוץ במידות העליונות השם יצילנו מהכיעור והדומה לו אכ"ר, ובוה אני רוצה לומר פרפרת אחת אם בעיני ה' יכשר כי מצוה להביא מן ההדיוט לכן אני אומר בררת וביזע לפני מש"ע שאל יאשימני בדבר זה לומר דבר שלא שמעתי כי מלת ואהבת במספר דת"י ק"ו האמצעי דעת ת"ת יסוד עיקר הייחוד כי כשישראל מתיחדים למטה בלב אחד באהבה בלי שום קיטרוג, אז ממשיכין שפע דרך ישר דתי עם ענפיהם בלי שום מוניע ומריקים אל המלכות מספר את ה' אלדיך צ"ת שם קדוש משם מ"ב במספר לרעך כמוך אני ה' צ"ת בחיבור ג' מידות דת"י עולה מלכות וכשיש ביניהם קיטרוג ושנאה אז מסתלק הדעת והשפע יורד ח"ו דרך עקלתון ונהנים ממנו הקליפות כי אין השנאה והמחלוקת אלא מצד חסרון הדעת וריבוי השטות וקל"י אין לה דעת ותמיד היא מתגרה בקדו' מחמת חסרון הדעת ונ"ל שזאת כונת שחיק טמיה המ"ן מרכבת סמא"ל שרצה למחות עם ישראל הגורמים הייחוד למעלה ונא' בהם בניס אתם לה' אלדיכם וברא כרעא דאבוה כש"ר האר"י ז"ל בסוד העלאת מיינ נוקבי"ן יעוין ב"ס וז"ש אותו רשע ודתיים שונות מכל עם ר"ת שמ"ע שממשיכין בסוד דת"י בייחוד ואהבת למעלה ולמטה בקדושה ואת דת"י המלך א"ע להמשיך לקל"י אם על המלך טוב ורוצה להמשיך השפע לקל"י יכתב לאבדם ויתקלקל הייחוד שלהן ועשרת אלפים כיכר כסף ר"ל עשרה כתרי דמסאבותא יהיו בנויים ומוזה יומשך השפע להם וזהו להביא אל גנוי המלך מ"ל הרשעה ושפחה ת"ג ראה כוונתו של אותו רשע ומחשבתו עד שכמעט לולי שהופיע מאור הרחמים בזכות מ"ר דכ"י ואסתר ומדרו לו מדה כנגד מדה כי היה רוצה להמשיך האור דקדושה לקל"י וכן היה לו שגבר אור הקדו' וסימא את עיני הקל"י וכלה להמן ואנשי עצתו כמו שיהיה ביום שימחה ה' את זכר עמלק והקל"י יהיו בטלים והבן.

פתרונות לפרשת 'מטות'

אחודה חידה! שבת לוי נמנו למלחמת מדין, אך לא נמנו לאחוזת הארץ, ובמקומם נכנסו מנשה ואפרים. הזכרה בהגהלה: ידידיה נהרי. מי בתמונה: הרב נחום לוי.



אולי חידה!
נכתב שמו ושם אביו
אך אין הוא באמת אביו
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?



בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ונחזור למה שהייתה כוונתנו כי עיקר הייחוד למעלה תלוי בקשר ישראל למטה בלב א' בלי שום פירוד וזש"ה הל"ל הוי מתלמידיו של אהרון כוונתו מי שירצה להיות לו הוייה קיימת וניצחיות בע"ד ובעלמא דאתי יאחזו במדת אהרון החס"ד וסימנו שיהיה אוהב שלום כי עיקר העבודה לאהוב כל הבריות להעלותן לשרשן ולעשות מהם קומה שלימה ואם יחסר תיקון אדם אחד חסר קומה וזהו שא' אוהב' שם זה יוצא מס' אוהבה בסנסינו ר"ת וס"ת אוהב ומלוי אוהב אל"ף וי"ו ה"י ב"ית מספרו ק"ומת וג"כ אוהב ג"י י"ד פשוטה ל"ש וצריך כ"א לבוא לבחי' א"י"ן ממש אעפ"י שנאמר ויגבה לבו בדרכי ה' היינו לצורך העבודה התמימה כענין קנאת סופרים ת"ח לא זולת, והחויב לבוא במדרגה הגדולה שבקדו' לבוא לבחינת א"י"ן ממש להיות אוהב כל ישראל ומעשיו נאים ומתוקים וז"ש התנא אל תפרוש מן הציבור לא במחשבה ולא בדיבור אלא מקושר בתוך כל ישראל וכי שוטה זה שאינו יודע מדרגתו לזה א' אל תאמין בעצמך ע"מ לכן יהיה לבך נשבר ונכנע לאלף שברים לאין נג"ד ישראל ואם בזה לא הונח דעתך שעכ"פ אתה מרגיש מדירגתך והיאך תהיה בטל לפני כ"א מישראל לכך א' אל תדין א"ח ובוה יהיה לבך נכנע מאד כי שמא עושה רצון הבורא יותר ממך כי אין להקדש אלא מקומו ושעתו וסופו להשמע להיות במדרגי גדולה כשיזכה להיות בבחי' אין בכניעה ושבירה כענין מחתא ופלאגא וזהו אחר תיקונו יזכה יותר, ממך שאין לך אדם שאין לו שעה שעתו מוצלחת ברום המעלות ואפילו אתה רואה גרוע אל תהי בו לו וז"ש אל תהי דן יחידי לכל אדם לכך חובה שאין דן יחידי אלא אחד וזה נקרא מחלל, הקדשים וגופו מחולל כי כיון שמטיל מו"ם בב"א נמצא מזה שמחלל את גופו ומת בקיצור שנים וזו סיבה מצויה בעוונותינו הרבים בזמן הזה ר"ל מיצ"ר ומתפוסותיו וידוע

זכר עמלק והקל"י יהיו בטלים והבן.



לעילוי נשמות
מרדכי בן שלמה חסיד
ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

מהליכות אבותינו

לעשות רצון ה', ולא רצון הלב

נשמתו של האדם כמהה אל יוצרה אשר ממנו חוצבה, וע"כ פעמים רבות אדם תאב לעשות מצוות ודברים טובים ונעלים, אך אין הם בגדר רצון יוצר עולמים. אחד מהדברים אשר חפצו אבותינו הקדושים בשוכנם בארץ תימן, לעלות ארצה לכונן ארצינו הקדושה ולהיטמן בעפרה המקודש. אך עם כל זאת חששו שטרם הגיע הקץ, וע"כ לא פעלו מהגיזון לבם. וזה מעשה אחד מיני מעשים רבים.

כך סיפר מארי יחיא יוסף בן דוד שרעבי, בנו של אב"ד מעיר אלחדה מעולי תימן, לרב סעדיה חוזה הובא בחיבורו 'תולדות הרשב"י' (ח"ב עמ' נ"ח) בזה"ל:

זה כמו חמישים שנה התחיל האור להתנוצץ והזיק הנדעך החל להתלבט, וקצת יחידים שמים נפשם בכפס, ועולים מארץ תימן לירושלים עיר הקודש, לבלות שארית ימיהם בטהרה ולהטמן בעפרה. והעולה כאילו הוא נכרת מן החיים, אין קול ואין אות אחריו. וכלל עדת תימן עדין בתפילתו עומד: יהי רצון שתעלנו לארצנו, ותפילה זו שורפת את הלב. עד שהגיע הקול בשבת תרע"ב, קול מבשר ואומר: מי בכס בחור שכוחו במותניו, ובוחר בחיים של יגיע כפיים, ועבודת אדמה בארץ האבות יבוא ויעלה. נבקעה לנו תקוה מהולה בשברון לב. כמה הזהירונו חכמינו ז"ל: אל תעירו ואל תעוררו את האהבה עד שתחפץ, שלא נדחק את הקץ, כמה נכשלנו וכמה נעשנו על כך. אמרו בני העדה לשלוח שליח לעדן. שמשם בא הקול. ואני ובני ביתי שמים מעינינו בכתב-ריד קדומים מורשת אבותי ז"ל ומבקשים אות. וכן היה בצאתי באישון הלילה אל עלית ביתי ובלבי כמו אש והיה אור גדול בוקע ועולה לקראתי, באשר אשים פני משם מנצנץ האור. ותנומה אחזה אותי ובא אלי זקן אחד, פניו מאירים ושוחקים ואומר: מה תחכו? עת דודים הגיע. וסיפרתי הדברים לבני עדתי, לא הסתרתי מהם דבר. וקראנו ביעודי הנביאים והיו האותיות מקפצות לקראתנו: הנה על ההרים רגלי המבשר, עוד אבנך ונבנית בתולת בת ציון. והיו הדמעות מתגלגלות על פנינו בגילה וברעדה.

מ"ש, המקובלים האר"י והריב"ש זת"ל אם יהיו כל החברה באגודה א' לעשות רצון הבורא וכ"א רואה מעלת חבירו ונכנע לפניו אזי ממשכיכם השפע בסוד אגודה רב טוב לבית ישראל וכשאין יושבים באגודה אז מסתלק הדל"ת מן האגודה ונשאר גאווה ויורד השפע לקלי' וגאווה דקדושה הוא עצמה התקשרות א' בא' ורוח זר לא יבא ביניהם כי אם מלביש לחבירו ומקבלין דין מדין באהבה ואחדות ואם ח"ו כ"א או' אני אמלוך ומבוזה לחבירו בלבו גורם למסור ה"ד לקלי' במסתרים תנ"מ ג"ה והפירוד נק' ע"ז ואל"ף אלופו ש"ע מסתלק משם אין אני והוא יכולים לדור במקום אחד מן דאפריש חד מן חבריה כאלו אפריש כך והבן:

גם יראה האדם כי כל שמוציא מום או גנאי על שום בר ישראל יהיה בהכרח בו בחייו או בגלגול אותו המו"ם בעצמו במדה שאדם מודד במ"ל ונ"ל ר' ע' ז כאשר יתן מום בכ"ב על כרחו בסוד הגלגול כאבנא בקוספתא ר"ל על זה ידו כל הדווים ויותר מזה אבאר לו מעט מ"ש ה' הריב"ש במשנת לא מצא כלי מחזיק ברכה אלא השלום אמר כי ע"י התחברות ישראל למטה באהבה ואחדות וקשר אחד ומתייחדים וע"ז ועוסקים בתורה אז כל אותיות התו' מתייחדים ונעשים עולמות ונשמות ואלדיותו ית' תוכלל בכל בחינה ובכל נשימה ונשי וכו' בגודל הכנעה בביטול אין ממש ולב שמח ולהקשר באהבת ישראל אפי' הפחותים שבהם יהיו בעיניך גדולי הערך ואם תראה דבר מכוער אצל א' מיישראל תדע באמת אם תזכה להסיר ממך מסך המעורר עיניך תראה שכל זה הוא אצלך ביותר גריעות ושפלות לכן זכה את כל אדם לכף זכות והאריך הר' הרבה ע"ז בענינים נפלאים ומעשים נוראים האחד בימי יוסף מערבי תלמיד האר"י ז"ל בצפת א"ל אליהו בר"ה שיש קיטרוג גדול למעלה שלמדו תורה הרבה, ונמסרה התו' ביד טינופת של ס"מ הרשע ימ"ש שלמדו משפה ולחוצן לפלפול של הבל גאווה ומחלוקת ולא למדו ליקב"ה ושאל אותו ר' יוסף מה אמר להם אברהם אבינו ואמר אליהו שיש לו בוש גדולה לילך ולהמליץ עבורם יותר מאלו עברו כל עבירות שבתורה שמסרו שעשו עין דקב"ה למקום הסרחון והטנופת ועמד ר' והכריז זה ברבים ועשו תשו' ובכייה גדו' ע"ז ובכח התשו' נתלבש אבינו הרחמן והלך לפני ב"ד הגדול וביטל הגזירה וכן מעשה נורא עיין בספ' נוצר חס"ד וזה שסיים התנא דבריו בשלום כי כשיש שלום הוא ס"י מובהק שהם לומדי התורה לשמה והמאור שבה מסיר כל שנאה ומידות רעות שבועלים והכלי אינו מחזיק אלא השלום מדת יסוד עולם התיקון הכנעה והתלבשות ומעט מן המעט שנאה בחברים גדולים מפסיד הכל יסוד כלי הוא סוד ר"יו ע"ב ס"ג ע"ב מ"ה ע"ב ב"ן מספר שלום וע"ב דע"ב השפע, השפע היורד להכלי ששמה שלום כי שם צוה ה' את הברכה חיים ושלום, ע"כ הערה למשכילים:

ומובטח אני שמי שלא ישם לבו לדברים אלו יוצא מהם תועלת לי ולכיוצא בי כענין הדרי בי דאמרו רבנן ושלום על ישראל אמנ' ס"ד למקרא ונתתי שלום בארץ ברח לך אל"מ עולמך תראה בחיך לפ"ק לפ"ג בהוספת אלף ועירא אלופו של עולם בתוך כל תנועה וזה להשלים החשבון:

אלה מסעי (במדבר ל"א א)

ס"ת ה"י. שמא י"ל ע"י אור דאור"א המחופף עליהם אשר בהם הכוח להתיש כח הקלי' אז היו יכולים ליסע ממקום למקום וזהו המוליכך במדבר הגדול והנורא כי אות ה"א יו"ד רמז לאור"א כנודע ל"ה. גם זכות השבטים שעלו עמהם ממצרים שהם י"ב ארונות כידוע מרז"ל, וזהו בני ישראל דייקא אשר יצאו מארץ מצרים, שהיה הקב"ה מביט בהם ומציל את ישראל מכל צרה, וגם כן זכות משה ואהרן וזהו ביד משה ואהרן:

(יאר תורה' למפר"ש הכהן זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

מה עלה בסופו של האורח הרב המלצר (ח"א)

הרב עואץ זכריה שהגיע לעדן, בזמן שהתושב שם, באחד הימים כנהוג עבד הרב עואץ כמלצר במסעדה יהודית. כשהגיע זמן תפלת מנחה הלך להתפלל. בתפלת החזרה של שמונה עשרה, בא אדם אחד וסלו בידו. נגש אל המארי והוציא את הריאה כדי לבודקה כמקובל. מנהג תימן היה לנפח את הריאה, אעפ"י שהיא חלקה מחמת ספקות נקבים וכו'. לאחר נפירת הריאה, הודיע המארי לבעל הריאה בקול רם 'ברוך מקדש ישראל'. רמז זה נהוג לאומרו אם הבהמה טריפה מחמת בדיקת פנים.

מורי עואץ הביט בריאה מן הצד ושתק. בעל הבהמה התכוונן ללכת לביתו בפחי נפש, אך מורי עואץ עצר אותו. בעל הריאה שאל את מורי עואץ שלא הכירוהו עדיין בעיר בתור מארי עואץ, אלא כאחד האנשים הפשוטים משום מה הוא עוצר אותך.

אמר לו, אני רוצה להתיר את הבהמה שלך. הלה נדהם, אדם פשוט כאחד הריקים מתימר להתיר בהמה שנטרפה על ידי חכם מומחה בדיני כשרות וטרפות. אך מורי עואץ עמד על דעתו וביקש ממנו לחזור ביחד איתו אל המארי המטריף.

המשך אי"ה בל"ג בשבוע הבא

להצלחת ר' אברהם בן זכריה מדויל הי"ו הוא וכל בני ביתו

פניני הלכה

המשך מהעמוד הראשון

שהביאה בתסם, מכל מקום הא לא כתב אלא מטעם מנהג, ואצלינו אין מנהג בזה, לפיכך העליתי בפנים לקולא. וש"ר שכן פסק מהרח"כ שליט"א בשו"ת החיים והשלום סימן קע"א. וע"ע מנחת ברוך סימן פ"ב, ובן איש חי שנה א' פרשת דברים סעיף י"ב. ובתשעה באב עצמו, פשוט שאסור ללבוש בגד מכובס, ועיין לעיל סימן ק"ג הערה כ"ד.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה



חכמי תימן

הרב עואז' פועייל זצ"ל חי לפני כמאה שנה. היה בקי גדול בתלמוד. למד תורה בחברת הרב חיים כסאר והרב חיים חוברת בבית הכנסת אלשייך בצנעא, וכשהיה מגיע הרב ישראל עוזיירי, רבה של בית עדאקה אליהם נהגו להתנצח יחדיו.

דרוש מלמד לשנת
הלימודים הבאה.
עדיפות לבעלי
זקן ופיאות.
לפרטים:
050-4150896

התודה...

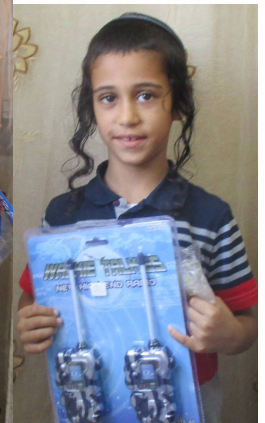
הברכה...

לאיש הזיקר במעלה, שחושב כל הזמן לשמח תשבי'ר, ומלבד עשייתו הרבה לכלל, ופעולתו הרבה למען הפרט, עיניו ולבו תמיד בתלמוד תורה ה"ה רפאל צברי הי"ו. יהי רצון שיזכה בכל המעלות הנתונות בתורה, ויראה כל זרעו זרע ברך ה'. תלמידי חכמים גדולים עושים רצון יוצרם, באמת ולבג שלם, שמחים דשנים ורעננים, מתוך אדיקות ימים ושנים, אצ"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
e0504150896@gmail.com

תפארת בנים

בחסד ה' התלמידים ממשיכים לשנן משניות ופסוקים, ומלבד הפרסים הרבים אשר קונים בנקודות שצוברים, גם ארטיקים רבים הם קונים ומחלקים אותם לכל חברהם, אשרינו שזכינו!



לזשיק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזשיק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה